

По 2-ия: *бѣлѣгъ, войникъ, крѣстникъ, праздникъ, дѣлникъ, пророкъ, ученикъ, Гъркъ, вѣлкъ, человекъ, и др.* — Гъркъ зв. п. един. ч. има Гърко.

По 3-ия: *быкъ, выкъ, вѣкъ, врагъ, грѣхъ, ковчегъ, котель, орелъ, рѣженъ, домъ, родъ, купъ, снопъ, и др.* — Градъ, трапъ въ множ. имать градове и градища, трапове и трапища.

По 4-ия: а) *букварь, вратарь, гайдарь, овчарь, рыбарь, родитель, учитель, спаситель*; в) *краль, князь, конь, день, огнь, пѣть, и др.*, отъ конто князь зв. п. има княже, овчарь — овчарко; *огнь* въ мн. ч. *огневе, пѣть* — пѣтища.

По 5-ия; а) *гоздѣй, грездѣй, порой, рѣпей, улей, обычай, ратай*; в) *брой, гной, змѣй, рой, край*, отъ конто послѣднитѣ двѣ думы въ множ. ч. имать *роеве, крайща*.

По 6-ия: сичкытѣ собствѣнны на *ей* или *ій, е, ой*: *Матей, Георгій, Григорій, Добре, Раде, Радой, Благой, и др.*

По 7-ия: *ладыка, слуга, пиеница, убійца, и др.*, конто приимать членъ ж. р. споредъ окончаніето си, а самы сѣ м. р. имена.

По 8-ия: *Никола, Петко, Радко, Христо*; съ тѣхъ и *овчарко, босилко, и др. т.*

По 9-ия: *Митю, Недю, Нею, Радю*; тѣй и *татю, батю, дрилю, шудрю, сжялю, и др.*

По 10-ия приимѣрь са скланятъ сичкытѣ собствениы и другы съ окончаніето *инъ*, което въ множ. промѣнятъ на *ы*: *Сърбинъ, Русинъ, Славянинъ, Римлянинъ, селянинъ, гражданинъ, христіенинъ, и др.*